

రక్షణయోధులు

వొంగిరే

(గత సంచిక తరువాయి)

“తన యేమిటి?”

“ఊపం వద్దు నందితా! స్ట్రీక్ ఎక్స్‌క్యూజ్‌మీ! ఐ
నూమ్ వరీ వరీ సారీ!”

శ్రీనాథ్ ఆమె దగ్గరగా వచ్చాడు.

ఆమె భుజంమీద చెయ్యి వేశాడు, విసిరికొట్టింది.

“నన్ను మట్టుకోకు.”

“మొన్న మొన్నటివరకు మనం నగ్నంగా ఆ లెడ్
మీద సుఖపడ్డాం, అదంతా నీకు గుర్తురావడంలేదా?
నేను ఆ మధురక్షణాలు మరువలేకుండా వున్నాను
నందితా! నువ్వు గుర్తువచ్చి పిచ్చెక్కిపోతాంది.”

శ్రీనాథ్ ఆమెను కాగలించుకొని బలవంతంగా ముద్దు
పెట్టుకున్నాడు.

నందిత ఆతన్ని విసురుగా నెట్టింది.

అతను అది ఆపుకోలేక వెళ్లిపోయాడు.

అతనికి ఊపం ముంచుకొచ్చింది. బ్రతిమాలే కాదీ
నెత్తిన యొక్కరుండే, దీన్ని యిలా కాదు అను
కున్నాడు.

“నువ్వు నా వైఫ్వి, నాతోపాటు రా!” అంటూ
ఆమె బబ్బి పట్టుకుని విసురుగా రూమ్‌లో నుంచి లాక్కో

చ్చాడు!

“యూ! ఫూల్, గటాట్” అని శేకలు పెట్టింది నందిత.

నందిత అరుపులకు రాజేంద్రప్రసాద్ కచ్చాడు. పెద్ద గొడవ అయింది. మామా, అల్లుడు మాటకి మాట అనుకున్నారు.

శ్రీనాథ్ ని నాకర్లో బలవంతంగా తైలకు పంపించాడు రాజేంద్రప్రసాద్.

“నా కూతురికి యివ్వం లేకుండా మీద చెయ్యి తేకావంటే సహించను. నీ అంతు చూస్తాను” అని వార్నింగ్ ఇచ్చాడు.

శ్రీనాథ్ అవమాన భారంలో అక్కడ్నుంచి తైల పడ్డాడు.

అతని ముఖం మానే తెలుసుకొన్నాడు కిరణ్ కథ అడగి తిరిగిందని.

శ్రీనాథ్ జరిగిందంతా చెప్పాడు.

“డోంట్ వర్రీ! టైమ్ విల్ సాల్వ్ ద ప్రాబ్లమ్స్” అన్నాడు.

“నందిత మళ్ళీ నన్ను రానిస్తుందంటావా?” విచారంగా అడిగాడు శ్రీనాథ్.

“చచ్చినట్టు రానిస్తుంది. ఇప్పుడు తండ్రి అండ వుంది కాబట్టి పొగరుగా లిఫ్ట్ చేస్తాంది. శేపు నాడు చచ్చాక నువ్వే గతి” అన్నాడు కిరణ్.

శ్రీనాథ్ ఆశ్చర్యంగా చూశాడు.

“అతను అప్పుడే చావడం యేమిటి? దున్నపోతులా వుంటేను” అన్నాడు.

కిరణ్ నవ్వాడు.

“అలాగే వుంటారు. చార్ట్ ఎటాకతో పోలి అంటారు, అంతా మినిట్స్‌లో జరిగిపోతుంది. అంతలావు కరీరంలో యెన్ని కోగాలు కాపురం చేస్తున్నాయో యెవరికి తెలుసు?”

“ఏమారా! వాడు చచ్చి, నంటత నాకు దక్కినప్పటి సంగతి గదా! అది ఎన్నేళ్ళకో.”

“నువ్వు వర్రీకాకు. వాడు కోగంలో చావకపోయినా మరర్ చేయబడతాడు.”

శ్రీనాథ్ నోరు తెరిచాడు.

“ఎవరు మరర్ చేసారు?”

“ఎవరో యెంతుకు? ఆయనగారి బామ్మర్ని లేదూ దశరథ్, వారే మరర్ చేసేసాడు. స్వార్థానికి అడ్డు తగిలే అంతే మరి” అన్నాడు కిరణ్.

“వాడు తొందరగా మరర్ చేస్తే కాగుండును” అన్నాడు శ్రీనాథ్.

“పోనీ నువ్వే మరర్ చేసెయ్యరానూ?” నవ్వుతూ భుజం చరిచాడు కిరణ్.

“అమ్మా! నేనా!” అని గుండెమీద చెయ్యి వేసుకున్నాడు.

“జోక్ చేళ్లానేరా! నీ గుండె ధైర్యం నాకు తెలియదా?”

“వాడు చావడం సంగతి తర్వాత గాని, నే నిప్పుడు యేం చెయ్యాలి?...” బేలగా అడిగాడు శ్రీనాథ్.

“ఏం చెయ్యడం యేమిటి? నీ కిషమయిన ఇండస్ట్రీ మొదలుపెట్టు, లై సెన్సులు అవీ తెచ్చుకోవాలిగా!”

“నా తొందలా వుంది. డబ్బు కావొద్దూ!” అన్నాడు

శ్రీనాథ్.

“నీ బాండలా వుంది. బ్యాంక్ లో డబ్బు పెట్టుకొని, డబ్బు, డబ్బు అంటూ నమిటి?”

“బ్యాంక్ లో వుందా?”

“అవునా వెధవాయ్! మీ మామ నీ పేరుతో పది లక్షలు బ్యాంక్ లో వేశాడు. అది లియ్యడం ఎవరి వల్లా కాదు, దర్జాగా ఖర్చు పెట్టుకో” అన్నాడు.

శ్రీనాథ్ ముఖంలోకి వెలుగొచ్చింది

“మెగాడ్” అని ఆశ్చర్యపోయాడు.

ఇప్పుడతనిలో వర్రి తగ్గిపోయింది.

31

స్రవంతి ఫైనాన్స్ కంపెనీ ఆఫీసులో టు నేజర్ ఎదుట కూర్చుని వున్నాడు ఆర్. కె. రాధ.

ఆతను చాలా వర్రిడ్ గా వున్నట్లు చూడగా నీ తెలిసి పోతోంది, నల్లగా. తుమ్మెదలా వున్న ఆతని కళ్ళు ఎర్రగా నిప్పులా మెరుస్తున్నాయి. ఏ.సి. రూమ్ లో గూడా ఆతనికి చెమట్లు పడుతున్నాయి. టు నేజర్ రాఘవన్ త్రపు దీనంగా చూస్తున్నాడు, కాని రాఘవన్ ఎటో చూస్తున్నాడు.

“ట్లీజ్ రాఘవన్ గారూ! మీ రీ సహాయం చెయ్యకపోతే చచ్చిపోతాను” మరొకసారి అన్నాడు ఆర్. కె. రాధ.

“వియమ్ సారీ రాధా గారూ! నా చేతుల్లో ఏమీ లేదు. మా పార్ట్ నర్ని కలుసుకోండి. ఆయన డిప్పుకుంటే నాకేం అభ్యంతరము లేదు. ఎందుకంటే డబ్బుంతా ఆయనదే. నాది చాలా తక్కువ. నామకే వాస్తే”

అన్నాడు మేనేజర్.

“అయినా?... ఆయన్ని కలుసుకున్నా ఒకటే. లేక పోయానా ఒకటే. ఏదయినా చేస్తే మీరే చెయ్యాలి”

అన్నాడు ఆర్. కె. రాధ.

“నీ నేం చెయ్యాలేనండి” అన్నాడు రాఘవన్.

“వీజ్! పరిస్థితి అరం చేసుకోండి” ఆర్. కె. రాధ ప్రాధేయపడపాగాడు.

“చూడండి రాధాగారూ! ఒకటి కాదు రెండు కాదు. పాతిక లక్షలు. వడ్డీలో ముప్పై లక్ష లయ్యింది.”

“నేను కాదనడంలేదు. సగం ఇస్తానంటున్నాను. మిగతా సగానికి కొన్ని యేరియాలు మిగిలివున్నాయి. మీకు భయం యేమిటి?” ఆర్. కె. రాధ మేనేజర్ని ప్రశ్నలను చేసుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

తెలుగు చలనచిత్రసీమలో ఆర్. కె. రాధ ఇప్పుడు పెద్ద ప్రాధ్యూసర్. పాతిక సంవత్సరాలుగా ఫీల్డులో వుంటున్నాడు. బాయ్ గా జీవితం మొదలుపెట్టి అంచెలంచెలుగా ఎదిగి ప్రాధ్యూసర్ అయ్యాడు. పదేళ్ళుగా పది బరెట్ పిక్చర్స్ ప్రాధ్యూసర్ చేశాడు. కొన్ని హిట్ అయ్యాయి. కొన్ని యావరేజీగా వాయ్యాయి. రెండు మూడు ఫ్లాఫ్లు అయ్యాయి. అయినా ఇంత ఇంకాటంలో ఆతను ఎప్పుడూ పడలేదు.

పది పిక్చర్స్ తీసినా పదిలక్షలు సంపాదించడం గగనమైపోయింది. అటువంటిది ఇటీవల ఒక్క పిక్చర్ తీసి పాతిక లక్షలు మూటగట్టిన వాళ్ళున్నారు. ఫీల్డులో చిత్రమైన మార్పు ఉప్పెనలా వచ్చిపడింది. బరెట్ నీనిమాలు మూలపడ్డాయి. మరి నలుగురు హీరోలుంటే

చాలు జిల్లా డిస్ట్రిబ్యూటర్స్ అడ్వాన్సులు ఇచ్చి ఎగ
బడారు. కోటి రూపాయల నా కొనుక్కుపోసాగారు.

ఆర్.కె. రాధ గూడా హీలో రారాజు కార్మిట్స్
కోసం క్యూలో నిల్చున్నాడు. అర్జుల క్రితం ఆరెనికి
కార్మిట్స్ దొరికాయి. రారాజు ఇరవేలక్షలు తీసు
కున్నాడు. ఆ రేంజిలోనే డైరెక్టర్, హీలోయిన్ కి
నాలుగు, విలన్ కి నాలుగు, అన్నీ లక్షలే. హీలోపంట
పదిమంది వందిమాగధులు. వాళ్ళకి హీలోతోపాటు సకల
సౌకర్యాలు. విమానం చాగీలు, ఫైవ్ స్టార్ హోటల్లో
గదులు. హీలోయిన్ తోపాటు చెలికత్తెలు, ఆమ్మ
చెల్లెళ్ళు, తమ్ముళ్ళు, వాళ్ళందరికీ ప్రాడ్యూసర్ ఖర్చుతో
లిండి తిప్పలు. పిక్చర్ పూర్తికావొచ్చింది. ఖర్చు
తోంకలక్షలు తేలింది.

“ఆర్.కె. రాధ దురదృష్టం. కొన్ని నీనిమాలు ప్లాన్
అయ్యేసరికి జిల్లా డిస్ట్రిబ్యూటర్లు మద్రాస్ రాకడం
మానేకారు. అడ్వాన్సులు వదులుకున్నారు.

రారాజు కాదు వాడి తాత వున్నా అంత రేటు
పెట్టి పిక్చర్ కొనేవాళ్ళు మార్కెట్లో దొరకలేదు.
అడ్వాన్సులు ఇచ్చిన వాళ్ళు కొందరు గుండె ధైర్యంతో
వచ్చారు. కొందరు పతాలేరు.

పిక్చర్ రిలీజ్ చేయడం ఎట్లా అని ఆర్.కె.
రాధకు మనోవ్యాధి పట్టుకుంది.

ముఖ్యంగా కోజులు గడిచేకొద్దీ ఫైనాన్స్మీద వడి
పాపంలా పెరిగిపోతోంది. హీలో, హీలోయిన్, విలన్
వగైరాల చుట్టూ తిరిగాడు రేటు తగ్గించమని. ఇదిగో
అదుగో అని చుట్టూ త్రిప్పుకోసాగారు. ఒకప్పుడు
వాళ్ళంతా ఛాన్సులకోసం ఆరెని చుట్టూ తిరిగినవారే.

అయితే నేం ఇప్పుడు పరిస్థితి తారుమారైంది.

ఆర్. కె. రాధ సంపాదించుకున్నదంతా పెట్టినా పిక్కర్ రిలీజ్ ఆయ్యేపరిస్థితి లేదు. ఆర్కైవులు నరకం అనుభవించాడు. ఇక లాభంలేదని నష్టానికి పిక్కర్ రిలీజ్ చేసేయ్యాలని నిశ్చయించుకున్నాడు. కాని ఫైనాన్స్ గొంతు పట్టుకుంది.

ముప్పైలక్షలు బాకీ తేలింది. పదిహేనురకకు చెల్లించే వీర్పాటు జరిగింది. మూడు జిల్లాలు అడ్వాన్సులు ఇచ్చిన వాళ్ళు వదిలేశారు. కొత్తగా ఎవరూ ముందుకు రావడం లేదు.

ఒక పెద్ద కంపెనీతో ఫ్రీ డిస్ట్రిబ్యూషన్ మాట్లాడు కున్నాడు. అదీ పెద్ద ఆర్టిగేషన్ మీద.

కాని మొత్తం డబ్బు చెల్లించనిదే పిక్కర్ రిలీజ్ చెయ్యడానికి ఫైనాన్సియర్ ఒప్పుకోడు.

అందుకే ఆర్. కె. రాధ తిప్పలు.

“రాఘవన్ గారూ ఇంత దరిద్రం ఎప్పుడూ లేదండి. పొరపాటున ఊబిలోకి దిగాను. బజెట్ పిక్కర్ కిటి ప్లాన్ చేసి వుంటే ఇలా జరిగేది కాదు.”

రాఘవన్ పరధ్యానంగా తల వూపుతున్నాడు.

“పులిని చూసి నక్క వాత పెట్టుకున్నట్లంది నా పని. అందరూ హీరోలతో లక్షలు లక్షలు వెనకేసుకుంటున్నారని దురాశకు పోయాను. అసలు తెలుగు నీనిమాకు కోటిరూపాయల బజెట్ ఏమిటండీ నా బొంద, హిందీ, ఇంగ్లీషు అయితే ఖరవాలేదుగాని.”

రాధ అక్కసు వెళ్ళబోసుకుంటున్నాడు.

తెట ఎండ తగ్గింది. లోపల కూర్చున్న రాధకు కాలం తెలియడంలేదు. రాఘవన్ని ప్రసన్నం చేసుకోవ

డానికి ఫీల్డులో వున్న లాసుగులన్నీ ఏకరువు పెడు
తున్నాడు. అతని రాఘవన్ కి తెలియనిది కావు. గత్యం
తరం తేక 'వూఁ' కొడుతున్నాడు.

ఈలోపల రాధ మేల్లుడు కుమార్ వచ్చాడు.
ఇద్దరూ బెటకల్పారు. కాసేపు గుసగుసలాడుకున్నారు.

కుమార్ రాఘవన్ దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

“సార్! మీరు తాజ్ ఊరమాండల్ కి ఒకసారి
రావాలి. సాయంకాలం ఏడుగంటలకి, తప్పకుండా.”

రాఘవన్ ముఖం ప్రసన్నమైంది.

“ఏమిటి విశేషం?”

“విశేషమే. చిన్న గెట్ టుగడర్, మన పిక్కల్లో
హీరోయిన్ మాలిని వస్తుంది.”

“ఈజిట్?” అన్నాడు రాఘవన్.

అతని ముఖం స్వీచ్ వేసిన బల్బలా వెలిగింది.

కుమార్ తల వూపాడు.

“నేను మీకోసం వెయిట్ చేస్తుంటాను” అన్నాడు.

రాఘవన్ “సరే” అన్నాడు.

మాలిని అతని ఫేవరెట్ స్పార్, ఆమె అందం అతనికి
ఇష్టం. ఆమె గ్లామర్ అతనికి కల్లో కనిపిస్తుంటుంది.
ఆమెను దగ్గరగా చూడడంకోసమే ఎన్నోసార్లు షూటింగులకు
హాజరయ్యేవాడు. అయితే అతనికి ఆమె పరిచయ
భాగం కలగలేదు.

అతనికి చాలా సంతోషంగా వుంది.

సరిగ్గా ఏడుగంటలకు అతను తాజ్ ఊరమాండల్
మెయిన్ గేటు దగ్గరున్నాడు. అతని కారు నెమ్మదిగా
అప్ ఎక్కుతోంది. తల బెటపెట్టి చూశాడు.

కుమార్ కనిపించాడు.

కారు ఆగింది.

“మీకోసం ఎదురు చూస్తున్నాను.”

కుమార్ నవ్వాడు.

ఇద్దరూ లిఫ్ట్‌లో పెకి వెళ్ళారు.

గదిలో ఎవ్వరూ లేరు.

“ఎవరూ లేరేం?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు

రాఘవన్.

“పార్టీ మీ ఒక్కడికే.”

“మరి మాలిని.”

“వస్తుంది. ఇప్పుడే ఫోన్ చేశాను. బయల్దేరాని చెప్పారు. మీరు కూర్చోండి. నేనామెను రిసీవ్ చేసుకుంటాను.”

రాఘవన్ తలవూపాడు.

కుమార్ వెళ్ళిపోయాడు.

అరగంట తర్వాత తలుపు నెమ్మదిగా తెరుచుకుంది. జాస్మీన్ పరిమళం గదంతా వ్యాపించింది.

రాఘవన్ కళ్ళముందు మెరుపుతీగ ప్రత్యక్షమైంది.

“వీరు రాఘవన్ గారు. సరవతి ఫైనాన్సియర్స్”

కుమార్ పరిచయం చేశాడు.

“నమస్తే.”

మాలిని రెండు చేతులు జోడించింది.

రాఘవన్ లేచి నిల్చున్నాడు అబ్బరపాటుతో. నమస్తే చెప్పాడు.

“కూర్చోండి” అంది మాలిని.

అందరూ కూర్చున్నారు.

“రాఘవన్ గారు తెలియక పోవడం ఏమిటి?” అంది మాలిని.

రాఘవన్ వుద్భిత్తబ్బు అయ్యాడు.

మాలినికి ముచ్చై యేక్కులాయి. గత దళాబ్దంగా నూపర్ సార్. ఇప్పుడు ఆమెకు పోటీ ఎక్కువయింది. నెలకొ హీలోయిన్ మళయాళం, అరవం, కన్నడం, హిందీ కీలుల నుంచి తెలుగు తెరకు పరిచయమాకు న్నారు. ఇదివరకులా ఆమెకు బుకింగ్స్ లేవు. తన స్థానాన్ని నిలబెట్టుకోవాలని తపన పడుతోంది.

ఆమె నటించిన కొన్ని సినిమాలు ప్లావ్ కావడంతో, నిర్మాణంలో వున్న సినిమాలు ఆగిపోవడం మనసుకి ఊధ కలిగించింది. రాధ సినిమా రిలీజ్ అయి హీల్ అయితే తనకు మళ్ళీ గ్లామర్ పెరుగుతుందని ఆశపడింది. కాని అది ఫైనాన్సియర్ చేతిలో చిక్కుకుని వుందని తెలిసి తన వంతు కృషి చేయకపోవడానికి ప్రయత్నం చేస్తోంది. రాఘవన్ కి తనంటే అభిమానమని విన్నప్పుడు ఆమెకు సంతోషం కలిగింది. తారలకు ఫైనాన్సియర్స్ ఫాన్స్ గా వుంటే ఎంతో లాభం వుంది.

మాలినికి వయసు మళ్ళుతున్నా బుకింగ్స్ లేక పోయినా రాఘవన్ దృష్టిలో ఆమె అందాల అప్పరసే. అతని ఆరాధ్య కథానాయికే.

రాఘవన్ తనివితీరా ఆమె అందాన్ని కళ్ళతో క జాడ్రుకుంటున్నాడు.

కుమార్ తెచ్చిన రాయల్ నెయ్యూట్ విస్కీ ఫుల్ బాటిల్ ఖాళీ అయింది. అందులో కుమార్ కొంచెం తీసుకున్నాడు. అధిక భాగం రాఘవన్ లాగించాడు. మాలిని అతనితో పోటీపడింది.

“రాఘవన్ గారూ, రాధాగారి పిక్చర్ యెప్పుడు రిలీజ్ చేయిస్తున్నారు?” అడిగింది మాలిని అతన్ని ఓర

కంట చూశా.

రాఘవన్ బంట నే సమాధానం చెప్పలేదు. మళ్ళీ
పున్నా అతని మనసు షార్పుగా నే వుంది.

“ఎలాగండి ముచ్చె లక్షలుంది బాకీ” అన్నాడు.

“ఫిఫ్టీ పర్సెంట్ పేమెంట్ చేస్తాం సార్!”
అన్నాడు కమార్.

అమాట కొ తది కాదు, రాధ చెప్పిందే.

“కమార్ గారూ! నేను వారితో మాట్లాడి ఎర్రంజి
చేస్తానా!” అంది మాలిని.

కమార్ నెలవు తీసుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

మాలిని లోపల బోల్డు పెట్టేసి వచ్చింది.

రెండు కోజల తర్వాత “రారాజా కపధం” అగ్గు
పదిపాను రిలీజ్ అని చేపల్లో పడింది.

ఆ కోజ అగ్గు ఏడు.

కెరల్ టెలిఫోన్ రిసీవర్ యిత్తి నెంబర్ రైల్
చేశాడు.

“రాశేంద్రప్రసాద్ హియర్!....” అని వినిపిం
చింది.

రిసీవరు విజయ చేతికి యిచ్చి మాట్లాడమని
చేశాడు.

“సర్, నేను రీటాని మాట్లాడుతున్నాను. స్రవంతి
ఫ్రెనాన్స్ నుంచి.”

“చెప్పు యేం కావాలి?” విసుగ్గా వినిపించింది అతని
కంఠం.

“ఒక ముఖ్యమైన విషయం మీకు చెప్పాలని ఫోన్
చేశాను సర్.”

“ముఖ్యమైన విషయమా?”

“యర్, సర్!”

“చెప్పు ఏమిటా?”

“మన కంపెనీ ఆర్, కె, రాధ అనే ప్రాధ్యుసర్ విక్టర్ కి పాతిక లక్షలు ఫైనాన్స్ చేసింది. కడివో కలిపి ముప్పై లక్షలు అయింది. అతని విక్టర్ ‘రాకాకా శపథం’ అగ్గు 15 రిల్ క్ కాటూకూ వుంది.”

“అయితే యేమిటి?”

“అదే చెప్తున్నా సర్! ఆరు, కె, రాధ మనకు రావాలిని బాకీ పూర్తిగా చెల్లించలేదు. పదికొను లక్షలు మాత్రమే పేమెంట్ చేశాడు.”

“బాలన్స్ రిల్ క్ లోపల చేసారేమీ?”

“లేదు సర్! కె లాగ్, కుస్ట్ గోదావరి జిల్లా అమీద రాయల్ రాసిస్తున్నాడు.”

“రాయల్ యేమీ రాకపోలే?”

“ఏమీ సర్, అది మీరు రాఘవన్ ని అడిగి తెలుసుకోవలసిన విషయం.”

“వాడు యేమీనా లాలూచి పడ్డాడా?”

“లేకపోలే రిల్ క్ కి యేలా ఒప్పుకుంటాడు సర్?....”

“సరే, ఇప్పుడే వాడి సంగతి తెలుస్తా.”

“మీరు సాయంకాలం లోపల రండి! ఎగ్రిమెంట్స్ టెక్ చేయిస్తున్నారు.”

“సరే!”

“మరొక సంగతి, హీకోయిన్ మాలిని, రాఘవన్ తాజ్ లోరమాండల్లో మొన్న రాత్రంతా గడపారని తెలిసింది.”

“ఊ...” అన్నాడు రాజేంద్రప్రసాద్.

విజయ రిసీవర్ క్రెడిట్ చేసింది.

కిరణ్ మరొక సెల్యులర్ లెట్ చేశాడు.

“రాజేంద్రప్రసాద్ ఆఫీసుకు వస్తున్నాడు. వాళ్ళిద్దరికీ యేం జరిగిందో విని నాకు చెప్పాలి. ఓ. కె.” అన్నాడు.

“వాళ్ళిద్దరూ యిప్పుడు కొట్టుకు వస్తారు” అని నవ్వాడు కిరణ్.

చెప్పా చెయ్యకుండా వూడిపడ్డ రాజేంద్రప్రసాద్ ని చూసి స్టాఫ్ కంగారు పడారు స్రవంతి ఫైనాన్స్ కంపెనీలో. అతను యెప్పుడో గాని ఆఫీసులోకి అడుగు పెట్టడు.

రాఘవన్ ది తరఫోయాడు.

శేచి నిల్చున్నాడు.

“మాళ్ళో” అన్నాడు రాజేంద్రప్రసాద్ కరుణ్గా.

రాఘవన్ ముళ్ళమీద కూర్చున్నట్లు కూర్చున్నాడు. అతనికి లోలోపల అదురుగా వుంది. తను పదిపాను లక్షలు రిస్క్ చేస్తున్నాడు. రారాజు కపథం రిలీజ్ అయిన తర్వాత ఓవర్ ఫ్లో రావచ్చు, రాకపోవచ్చు. అదంతా డిస్ట్రిబ్యూట్ చేస్తున్న కంపెనీదయ. అటువంటి రిస్క్ ప్రాడ్యూసర్ కి తప్పనిసరి కావచ్చుగాని ఫైనాన్సియర్ కి కాదు. అటువంటిది తను రిస్క్ చేస్తున్నాడు. ఆ విషయం ముప్పాతిక వంతు పార్ట్నర్ అయినటువంటి రాజేంద్రప్రసాద్ కి చెప్పాల్సింది. కాని తను చెప్పలేదు. ఆయన పట్టించుకోడు మామూలుగా. అదే ధైర్యంతో ఒప్పుకున్నాడు.

“ఆర్.కె. రాధ విక్టర్ రిలీజ్ చేస్తున్నాడటగా” అడిగాడు రాజేంద్రప్రసాద్.

“అవును, ఆగస్టు పడిపోను” చెప్పాడు రాఘవన్
త తరపడుతూ.

“డ్యూ ఎంత వుంది?”

“ముప్పై!”

“పేమెంట్ చేశాడా?”

“పడిపోను చేశాడు.”

“బాలన్స్ రిపోర్ట్ లాపల చేస్తాడా?”

రాఘవన్ నుడు తేలేశాడు.

“బె లాగ్, ఈ కు మనకి....”

రాశేంద్రప్రసాద్ ఆడు కచ్చి “బె లాగ్, ఈ కు
అంటావేమిటి?” అన్నాడు.

“ఆ జిల్లాలు ఎవరూ కొనేదు, రాజుల్ని మనకి
వస్తుంది బాకీ తీరకంక. ఆ విధంగా అగ్రిమెంట్ రాసి
స్తున్నాడు” చెప్పాడు రాఘవన్.

“నా స్పెన్స్, ఆ రిక్యు మన కెందుకు?”

“మరేం చేస్తాం.”

“మతి లేకుండా మాట్లాడుతా వెందుకు రాఘవన్?
బాకీ తీరకుండా పిక్కర్ రిపోర్ట్ చేయనిస్తాడా యే
ఫైనాన్సియర్ అయినా?” గట్టిగా అన్నాడు రాశేంద్ర
ప్రసాద్.

“అతను బాకీ తీర్చేవారే, కాని యిప్పుడు స్టాక్
వుంది, అతను బాకీ తీర్చే పరిస్థితిలో లేడు, నిండా ముని
గాడు.”

“వాడితో పాటు మనకూ మునగాలా?”

“అలా అని ఎవరన్నాడు? కొంచెం రిస్క్ తీసుకో
వారి, అంతే.”

“మనకేం భర్మ? బాకీ తీరలేనే పిక్కర్ రిపోర్ట్ అవు

కుంది, దట్నాల్, రూపాయలు ఛార్జ్ కిలో అచ్చు కొట్టడం లేదు రాఘవన్. నిన్ను నమ్మి లక్షలు చేతిలో పోసినందుకు బాగా చేస్తున్నావు" నిష్ఠారంగా అన్నాడు రాజేంద్రప్రసాద్.

రాఘవన్, రాజేంద్రప్రసాద్ తీవ్రంగా మాటా మాటా అనుకున్నారు.

"నేనెవర్ని నమ్మేపనిలేనిదిలో లేను మిష్టర్ రాఘవన్. నా స్వంత బామ్మరి దగా చేశాడు. అల్లుడు మోసం చేశాడు. వాళ్ళకంటే నువ్వేం యెక్కువ వాడివి కాదు" అని రెచ్చిపోయాడు.

రాఘవన్ ఏం చెప్పినా విన్నేను.

"నే నేం వినను. ఏ ప్రాధ్యూసురె నా ఫుల్ సెటిల్ మెంట్ చెయ్యకండా పిక్కర్ రిలీజ్ చెయ్యడానికి నేనొప్పుకొను. దట్నాల్" అని హెచ్చనాల్ వెళ్ళి పోయాడు.

రాజేంద్రప్రసాద్ నిష్క్రమించాక గాలిబాస వలసి నట్లయింది ఆఫీసులో.

స్టాఫ్ వింటున్నారనిగూడా చూడకండా తనని దులిపి వెయ్యడం రాఘవన్ కి తల కొట్టేసి నట్లయింది.

చాలా సేపు తేరుకోలేక పోయాడు ఆ దాడి నుంచి. అసలు ఈ విషయం అతనికి ఎవరు చెప్పాలో? ఎలా తెలిసిందో రాఘవన్ కి చచ్చినా అర్థంకావడంలేదు.

ఎవరికి తెలుసు ఈ విషయం?

మాలిని?

కుమార్?

ఆర్.కె. రాధ?

వాళ్ళెవరూ రాజేంద్రప్రసాద్ తో చెప్పే అవకాశం

లేదు. మరెవరు చేరవచ్చారు?

స్టాఫ్ లో ఎవరినా తెలుసుకుని....?

రాఘవన్ ఫోన్ ఎత్తి ఆర్.కె. రాధకి చెల్లెల్ చేశాడు.

“రాధగారూ! మీరు మా పార్ట్ నర్ కి అగ్రిమెంట్ సంగతి చెప్పారా ఎవె నా?”

“లేదండీ చెప్పలేదే? ఏం జరిగింది?”

“ఆయన కలాగో తెలిసిపోయింది. ఫుల్ అండ్ ఫైనల్ సెటిల్ మెంట్ అయితే గాని పిక్చర్ రిలీజ్ కావడానికి ఏలేదని శేకలు పెట్టి పోయాడు. వియామ్ సారీ రాధగారూ!”

రాఘవన్ ఫోన్ క్రెడిట్ చేశాడు. తర్వాత స్టీట్ నుంచి లేచిపోయాడు.

తర్వాత

‘రాశాణా కపథం’ ఆగమం పదిహేనున రిలీజ్ కాలేదు. ఫైనాన్సియర్స్ కోర్టుకెళ్ళి స్టే తెచ్చారని కేస్ లో వార్త పడింది.

తన పిక్చర్ రిలీజ్ కాకుండా అడుపడిన స్రవంతి ఫైనాన్స్ కంపెనీ పార్ట్ నర్ కాశేంద్రప్రసాద్ ఇంటిపై గూండాలతో దాడిచేసి రాఘు విసిరి అల్లరిచేసినందుకు, తాగి గొడవచేసినందుకు ఆర్.కె. రాధను పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. తర్వాత బెయిల్ మీద విడుదలచేశారు.

32

ఫలిప్స్ హోటల్లో తన ప్రైవేట్ రూమ్ లో కూర్చుని విస్కీ తాగుతున్నాడు. కాశేంద్రప్రసాద్.

ఈమధ్య అతనికి మనశ్శాంతి కరువై రోజూ తాగుతున్నాడు. రోజూ ఇంటికి వెళ్ళేవాడల్లా మానేశాడు.

అక్కడే నిద్రపోతున్నాడు. మనిషి చాలా దీలాపడినట్లు కనిపిస్తున్నాడు. అతనికి లోకం అంతా మాయగా మోసంలా తోస్తోంది. ఎవర్ని నమ్మడంలేదు. ది.పి. ఎక్కువ తరచుగా స్టాఫ్ మీద విరుచుకు పడుతున్నాడు. అప్పుడు రాత్రి ఎనిమిది.

ఆర్.కె. రాధ కచ్చి క్షమాపణ కోరాడు. తన పిక్కర్ రిలీజ్ ఆగిపోయిందన్న బాధలో తాగి కచ్చి గాడక చేకానని చెప్పుకున్నాడు. దయచేసి పోలీస్ కంట్రోయింట్ విక్రడా చేసుకోమని కోరాడు. తర్వాత చూద్దాంలే. వెళ్ళి రమ్మన్నాడు. అతన్ని చూస్తేనే ఎల్లీ గా వుంది రాజేంద్రప్రసాద్ కి.

అరగంట తర్వాత అతని పర్సనల్ అటెండర్ గోపి. కచ్చి “సుష్మా ఆనే అమ్మాయి ఢిల్లీ నుంచి వచ్చింది” అని చెప్పాడు.

లోపలకి పంపించమన్నాడు.

“నమస్తే ప్రసాద్ బీ!” అంది సుష్మా.

అతను ఆమెను కూర్చోమన్నాడు!

“చెప్ప విమిటికి” అన్నాడు.

“నేను దాన్నర్ని. నాగిన్ దాన్ను నా స్పెషల్ విటమ్” అంది.

అతను జవాబు చెప్పలేను.

ఆమెను పరిశీలనగా చూశాడు. ఆమె అందం జిగోల్ మని మెరుస్తోంది. లోల ముఖం, లోపేరు ముక్కు, ప్రకాశవంతమైన పెద్ద కళ్ళు, తెల్లటి కరీరం, కొప్పు గోపురంలా పేకి పోతున్నట్లు కనిపిస్తోంది. ఆమె ముఖం పడగవిప్పిన పాములా వుంది.

సన్నగా నాటాకుగా వుంది.

(అంకా వుంది)